

sålunda fullbordade resor återvändt till hembygden, i en rikare och allsidigare yrkesskicklighet iakttagit en glädjande verkan af de gjorda uppoffringarna.

Då industriföreningen tror sig veta, det ni, såsom riksdagsman, ämnar göra eder till målsman för en större offervillighet från statens sida i den riktning, som nu antydts, kan Malmö industriförening för sin del endast uttala sin glädje öfver denna eder afsigt samt efter sin erfarenhet vitsorda det stora och betydelsefulla gagnet af hvarje i detta syfte lemnadt understöd.

Malmö den 28 december 1892.

Å industriföreningens styrelses vägnar:

William Klein.

Edw. Lindahl.

N:o 89.

Af herr **O. Melin**, om afskrifning af den sjöfarten under namn af lastpenningar åliggande beskattning.

Vid flera föregående tillfällen, då fråga i riksdagen väckts om afskaffande af den betungande afgift, som drabbar sjöfarten under namn af lastpenningar, har såsom motskäl anförts, att denna afgift hade ett visst samband med de å jorden hvilande grundskatterna och därför ej borde på annat sätt försvinna, än genom afskrifning efter samma grunder som dessa. En nedsättning beviljades också år 1885 å lastpenningarne från 14 till 10 öre per ton, motsvarande den nedsättning af 30 %, som samtidigt gjordes å grundskatterna, men sedan dess har sjöfartens beskattning fått qvarstå, under det att beslut fattats om jordfastigheternas befrielse

från sina motsvarande bördor. Få näringar hafva under senare år lidit så svårt betryck, som sjöfarten, hvilket betryck allt jemt fortfar, under det att jordbruksnäringen gått framåt och samtidigt gynnats af statsmagterna på flera sätt, särskildt genom åsättande af tull på de flesta slag af jordbruksalster och hvarigenom sjöfartsnäringen ännu mer betungats. Tiden synes mig derföre nu vara inne att till Riksdagen framkomma med begäran om rättvisa för en näring, hvars intressen allt hittills blifvit tillbakasatta, och tillåter jag mig alltså föreslå,

att Riksdagen ville besluta afskrifning af den sjöfarten under namn af lastpenningar drabbande beskattning.

Stockholm den 26 januari 1893.

Olof Melin.

I motionen instämma

A. E. Nordenskiöld. A. Brodin. Axel Vilh. Ljungman.

C. W. Collander. C. Maur. Ekström.

J. A. Johansson
i Bastholmen.
